

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین هوش اجتماعی و یادگیری خودتنظیمی در دانش آموزان

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ثریا فتاح نیا - کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

سروه ظاهری - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

اشکوت امینی - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

خلاصه مقاله:

یکی از نیازهای اساسی بشر، روابط اجتماعی است و تمرین در این روابط، موفقیت انسان را در آنها تعیین میکند. بسیاری از پژوهشگران بر لزوم تعامل بین افراد از طریق داشتن مهارتهای اجتماعی که بخشی از هوش اجتماعی است، تاکید دارند. این مجموعه از مهارتها به افراد کمک می کند تا مشکلات اجتماعی خود را حل کنند و شامل توانایی درک احساسات، افکار و رفتارهای دیگران در موقعیتهای مختلف و شرایط اجتماعی است. با توجه به ماهیت این پژوهش که به دنبال بررسی هوش اجتماعی و یادگیری خودتنظیمی در دانش آموزان می باشد، از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش، توصیفی از نوع همبستگی میباشد. جامعه مورد مطالعه پژوهش را دانش آموزان شهر مریوان تشکیل داد. که ۸۰ نفر به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. در این پژوهش، برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه هوش اجتماعی سیلورا و همکاران (۲۰۰۱)، و پرسشنامه راهبردهای یادگیری خودتنظیمی پینتریچ و دی گروت (۱۹۹۰)، استفاده شد. و پایایی آن از طریق از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد به ترتیب ۰/۸۰ و ۰/۸۴ بود و روایی آن از طریق نظرخواهی از اساتید و متخصصان تایید گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای آماری؛ از شاخص های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (کولموگروف اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون) استفاده شد. نتایج نشان داد، میزان ضریب همبستگی پیرسون هوش اجتماعی و یادگیری خودتنظیمی در دانش آموزان ($r=0/672$) مقدار قوی و مثبت و دارای جهت مستقیم میباشد، یعنی با افزایش میزان هوش اجتماعی، یادگیری خودتنظیمی در دانش آموزان افزایش می یابد و بالعکس.

کلمات کلیدی:

هوش اجتماعی، خود تنظیمی، دانش آموزان، یادگیری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255666>

